

191. E si pa wón níbíkíbí tí ọwọ́ yín bá tí tẹ wón, kí ẹ sì lé wón jáde níbí tí wón tí lé yín jáde; àti pé idaniláàmú burú ju ipànyàn lọ. Sùgbón ẹ má sì ẹ bá wón já nínú un Al-Masjidul Haraam àyàfi tí wón bá bá yín já nínú un rẹ. Bí wón bá bá yín já, ẹ pa wón. Báye ni ẹsan àwọn olùṣàìgbà (Allaahu) gbọ.

192. Sùgbón tí wón bá dáwọ́ ìjà dúró, dájúdájú Allaahu ni Aláforìjì jùlọ, Aláánú jùlọ.

193. E si máa bá wón já tí tí kì yóò fí sí idáàmú mò, tí ẹsin yóò jẹ tí Allaahu (nikan). Sùgbón tí wón bá dáwọ́ ìjà dúró, nígbà nàà kò gbọdò sí ìjà mò àyàfi pèlúu àwọn aláàbòsí.

194. (E bà wón já nínú un) oṣù aḅiyì tí wón bá bá yín já nínú un oṣù abiyì. Àti pé ẹsan gbígba wà fún itápá sí àwọn nṣkan mímọ́. Nítorí nàà ẹni kẹni tí ó bá bá yín já, ẹ bá wón já ni ọ̀nà tí wón gbà fí bá yín já, ẹ sì páyàa Allaahu, kí ẹ sì mò pé dájúdájú Allaahu wà pèlúu àwọn olùpáyàa (Rẹ).

195. Kí ẹ sì má a na (ohun iní yín) sí ojú ọ̀nàa Allaahu, kí ẹ má sì fí ọwọ́ yín fa iparun, kí ẹ sì máa ẹ rere; dájúdájú Allaahu ní ifẹ́ sí àwọn olùṣerere.

196. E si ẹ ṣeṣe *Hájji* àti *Umrah* ní àṣepé fún Allaahu. Sùgbón tí ọ̀nà bá sé mò yín kí ẹ fí ohun tí ó bá rọ̀rùn (fún yín) ní ọ̀rẹ ránṣẹ, kí ẹ má sì ẹ fá irun orí yín tí tí ọ̀rẹ nàà yóò fí de ààyè rẹ. Sùgbón ẹni kẹni tí ó bá jẹ aláìsàn nínú un yín tàbí tí orí n dún ún, kí ó ẹ itanràn nípa gbígba ààwẹ tàbí ẹ sàràa tàbí kí ó pa ẹran. Nígbà tí ẹ bá bọ kúrò nínú un ewu, ẹni kẹni tí ó bá ẹ ṣe *Hájji* àti *Umrah* papọ́ yóò fí ohun tí ó bá rọ̀rùn ẹ sàràa. Sùgbón ẹni kẹni tí kò bá rí ohun tí yóò fí ẹ ẹ yóò gba ààwẹ ojọ mэта ní àkókò *Hájji*, yóò sì gba (ààwẹ) méje tí ẹ bá padà sílẹ; iye ni (ààwẹ) mewaá tí ó pé, iye wà fún ẹni tí ẹbí rẹ kò sí ní Al-Masjidul-Haraam. Kí ẹ páyàa Allaahu, kí ẹ sì mò dájú pé Allaahu le koko ní ifià jẹni.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرِجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَتَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَأَحْرَمْتُ قِصَاصُ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِن أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَن كَانَ مِنْكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾